Anul al 63-lea
6 Pagini

200 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 107 Luni 13 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

MĂREAŢA SĂRBĂTORIRE A ZILEI DE 10 MAI IN CAPITALĂ

DESVELIREA MONUMENTULUI EROILOR SOVIETICI

M. S. Regele răspunzând aclamaţiilor mulţimii.

Deşi cerul era acoperit şi prevestitor de ploae, ziua de 10 Mai a fost sărbătorită în Capitală cu un entuziasm puţin obişnuit. Edificiile publice, casele particulare, vitrinele magazinelor erau împodobite cu tricolorul românesc, precum şi cu drapelele Naţiunilor Unite, tot în această zi fiind sărbătorită şi ziua Victoriei. Portretul M. S. Regelui Mihai, alături de figurile marilor conducători ai popoarelor prietene şi aliate se găseau la loc de cinste în vitrinele marilor magazine.

Incă din primele ore ale dimineţii, cetăţenii au ocupat trotuarele căii Victoriei, de-o parte şi de alta, începând dela palatul Poştei până în piaţa Victoriei, unde se aflau tribunele. Tot aci, se desvelea şi impunătorul monument ridicat în cinstea eroilor armatei roşii, căzuţi în luptă pentru desrobirea poporului român de hitlerişti. Fiecare voia să se găsească pe cât se poate mai aproape de locul unde avea să se desfăşoare defilarea trupelor şi a tineretului. Faţă de afluenţa plină de însufleţire a mulţimii, venită în număr mare să vadă şi să ovaţioneze pe Suveran, organele poliţieneşti şi acelea ale garnizoanei Capitalei au fost nevoite să introducă unele măsuri de ordine, la tribune putând pătrunde numai posesorii unor invitaţii. In schimb, întregul traseu a fost liber pentru toată lumea.

TEDEUM-UL DELA SF. PATRIARHIE

Dimineaţa, la ora 9, în prezenţa M. S. Regelui Mihai, a membrilor guvernului, în frunte cu d. dr. Petru Groza şi a corpului diplomatic, a fost un Te-Deum la Sf. Patriarhie, pentru evocarea înscăunării Dinastiei domnitoare, a independenţei şi a proclamării regatului român.

Dela Patriarhie, M. S. Regele Mihai, M. S. Regina Mamă Elena, A. S. R. Principesa Elisabeta, membrii guvernului şi ai corpului diplomatic, au plecat spre piaţa Victoriei, unde au luat parte la solemnitatea desvelirii monumentului ridicat pentru slăvirea memoriei eroilor armatei roşii, căzuţi alături de ostaşii români, în lupta comună pentru liberarea patriei noastre.

DESVELIREA MONUMENTULUI EROILOR SOVIETICI

Monumentul, ridicat pe o porţiune între şos. Jianu şi şos. Kiselef, excelează prin unitatea de concepţie şi prin forma lui artistică, cum şi înfăţişarea lui solemnă şi impunătoare. Pe placa comemorativă de marmoră stă scris, în limba rusă şi română: „Slavă eroilor glorioasei armate roşii, căzuţi în luptă pentru eliberarea României de fascism", iar pe părţile laterale bassoreliefuri, înfăţişând episoade din lupta de eliberare. O puternică impresie face ostaşul sovietic cioplit în bronz, aflat în vârful piramidei.

M. S. Reegle, înconjurat de membrii guvernului în frunte cu d. dr. Petru Groza, d. Mareşal Tolbuhin şi reprezentanţii Armatei Roşii şi Armatei Române, a desvelit monumentul.

Un sobor de preoţi în frunte cu P.S.S. dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei, a oficiat un serviciu divin pentru sfinţirea monumentului.

S'au depus următoarele coroane: din partea guvernului român, din partea Comisiei Aliate de Control, din partea Ambasadei Sovietice, din partea reprezentanţelor politice şi militare engleză şi americană şi din partea Ministerului de război.

In tribuna Regală aflată lângă monument au luat loc M. S. Regina Mamă Elena, însoţită de d-neleDem. Ghica şi Nelly Catargi doamne de onoare şi membrii Casei civile a M. R. Regelui, d-nii general Octav Ullea maestrul Curţii Regale, g-l Emilian Ionescu, prim-adjutant regal, consul Naum Ionescu, directorul Mareşalatului Curţii, Mircea Ioaniţiu secretar particular al M. S. Regelui.

ASISTENŢA

Au fost prezenţi d-nii: dr. Petru Groza, preşed. 'ele consiliului de miniştri, Gh. Tătărescu, vicepreşedintele consiliului şi ministru al afacerilor străine; prof. M. Ralea, ministrul artelor; Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicaţiilor; prof. Lucreţiu Pătrăşcanu, ministrul justiţiei; general de Corp de Armată Const. Vasiliu Răşcanu, ministru de război; prof. P. Const antinescu Iaşi, ministrul informaţiilor; Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne; P. Bejan, ministrul economiei naţionale; St. Voitec, ministrul educaţiei naţionale; Tudor Ionescu, ministrul minelor şi petrolului; Romulus Zăroni, ministrul agriculturii şi domeniilor; Anton Alexandrescu, ministrul cooperaţiei M. Romniceanu, ministru de stat; amiral P. Bărbuneanu; general adjutant D. Dămăceanu; general-aviator comandant Em. Ionescu; prof. G. Vlădescu-Răcoasa; I. Gh. Maurer; I. Burcă; Gh. Vântu; Al. Alexandrini; Aurel Potop; dr. S. Oeriu, subsecretari de stat; general C. Ionaşcu şeful Statului Major, d-nii general-colonel I. Z. Susaikov, locţiitorul preşedintelui Comisiei Aliate de Control, general-major P. V. Vinogradov, şeful de Stat Major al Comisiei Aliate de Control, vice-mareşal al Aerului Stevenson, general de brigadă Cortland Schuyler; Corpul diplomatic în frunte cu d-nii S. I. Kavtaradze ambasadorul Uniunii Sovietice în România; Adrian Holman, ministrul Marei Britanii; Burton Berry, reprezentant diplomatic al Statelor Unite; Jean Paul Boncour, ministrul Franţei; N. Grulovici, reprezentantul diplomatic al Jugoslaviei; Kraus, ministrul Cehoslovaciei la Bucureşti; Sava Ganovsky, ministrul Bulgariei; Patrik de Reutenssward, ministrul Suediei; Sefkati Istinyli, ministrul Turciei; Pietro Gerbore, reprezentantul Italiei; Wengerov, însărcinat cu afaceri al Poloniei; Fischer de Reitenbaum, însărcinat cu afaceri al Elveţiei, însoţiţi de consilierii şi secretarii legaţiilor respective; din partea Armatei Sovietice au fost prezenţi d-nii general Puntus, general Burlaşin, general Liten V., general Alexeev, colonei Ieronim, Molohovsky, Haikin, Borisov, Leontiev, Gusov, Mirosnicenko, Korotkov, maior Skoda, locot. Ranga; membrii misiunilor militare, engleză şi americană, membrii delegaţiilor militare iugoslavă şi cehă venite să participe la serbarea zilei de 10 Mai şi numeroşi ofiţeri generali şi superiori din Armata Română; d. general V. Dombrovsky, primarul general al Capitalei, Oconel Cireş, prim preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie, Gr. Oghină, prim preşedinte al Inaltei Curţi de Conturi; col. Petruc, prefectul Poliţiei Capitalei, Emil Bodnăraş, secretar general al Preşedinţiei Consiliului de miniştri, Pamfil Ripoşanu, secretar general la Preşedinţia Consiliului; V. Stoica, secretar general al Ministerului Afacerilor Streine; George Macovescu, secretar general al Ministerului informaţiilor; Octav Livezeanu, secretar general al Ministerului Artelor; George Silviu, secretar general al Ministerului de Interne. D-na Ana Pauker, Vasile Luca, Gh. Apostol, prof. C. Parhon, comandor I. L. Mircescu, şeful Ceremonialului din Preşedinţia Consiliului de miniştri, înalţi magistraţi şi numeroase personalităţi din viaţa politică, socială şi culturală.

Monumentul eroilor sovietici.

M. S. Regele Mihai trage pânza care acoperă monumentul. Suveranul are în dreapta pe d. prim-ministru dr. Petru Groza, iar în stânga pe d-nii Mareşal Tolbuhin, Ex. Sa Kavtaradze, ambasadorul U. R. S. S. şi general-col. Susaicov.

Cuvântarea d-lui prim-ministru dr. Petru Groza

La desvelirea monumentului, primul a vorbit d. dr. Petru Groza.

D-sa a spus următoarele:

MAJESTATE,

Acest monument este chemat să vestească generaţiilor care vin şi veacurilor, tovărăşia de luptă a poporului român cu popoarele Uniunii Sovietelor.

Eroii vitezei Armate Roşii şi-au vărsat sângele alături de Armata Română, pentru a redobândi independenţa ţării noastre. Sângele lor scump, vărsându-se în slujba aceleiaşi cauze, pecetluieşte tovărăşia între Armatele Uniunii Sovietice şi a României.

Păstrăm în sufletul nostru de români adânca noastră recunoştinţă pentru jertfele ostaşilor Armatei Roşii, care ne-a întregit Ţara, readucând Ardealul de Nord Patriei Mame pentru vecie.

Trecând în lângă acest monument, în toate vremurile, fiecare bun român şi bun cetăţean al acestei ţări se va apleca cu smerenie, arătând spre acest monument care simbolizează jertfa în slujba binelui colectivităţii, a poporului şi ţării proprii, precum şi în slujba omenirii, iubitoare de libertate şi progres.

Rog pe d. primar general al Capitalei, în numele guvernului român, să ia în primire acest monument, pentru municipiul Bucureşti, îngrijindu-l cu pietate, după cum noi cu pietate în sufletele noastre, păstrăm tot ce este glorios în jurul acestui monument. (Aplauze).

CUVANTAREA D-LUI GENERAL DOMBROVSKI

A urmat cuvântarea d-lui general de corp de armată Victor Dombrovschy primarul general al Capitalei, — care a spus, între altele:

MAJESTATE,

Monumentul, pe care îl inaugurăm astăzi, ridicat şi închinat frăţiei de arme, dintre armatele Roşii şi armata noastră, este înainte de toate un semn al recunoştinţei noastre.

Ajutorul Uniunii Sovietice ne-a venit neprecupeţit într'un ceas de mare cumpănă când era în joc însăşi existenţa României.

Târiţi de presiunea nazistă, într'un război pe care nu-l dorisem, cu hotarele sfârtecate şi orgoliul naţional distrus de dictatul dela Viena, la ce ne mai puteam aştepta, după o campanie nenorocită care a împins ţara pe marginea prăpastiei.

Soarta noastră era ca şi pecetluită, avea să ni se schimbe ţara, într'un imens mormânt.

Iniţiativa plină de curaj a Majestăţii Voastre, secondat de zeloşi patrioţi şi de unanimitatea bravilor noştri ostaşi şi cetăţeni, a răsturnat la 23 Aug. 1944 planurile hitleriste.

Mulţumită acestui act, s'a scurtat războiul şi s'a redus mult vărsarea de sânge.

Norocul a fost cu noi, căci n'am fost singuri şi ne-am putut alătura puternicelor armate roşii.

Monumentul de astăzi, l-am ridicat în amintirea şi slava acestei frăţii de arme şi totodată ca un simbol al dragostei şi recunoştinţei noastre, pentru marea şi puternica noastră prietenă, pentru străluciţii ei Mareşali şi neînvinşii ei soldaţi, cari au prilejuit şi desăvârşit izbânda noastră alături de a lor.

Istoria vorbeşte şi se repetă, căci nu-i pentru întâia oară această integrare a noastră într'o rodnică culaborare, cu puternicul nostru aliat dela Răsărit.

Recunoştinţa noastră nu uită, şi rămâne trează ca să se perpetueze la toţi urmaşii noştri.

Sunt fericit în această zi — mare pentru ţara noastră — să primesc în prezenţa Majestăţii Voastre şi în calitatea mea de primar General al Capitalei, podoaba aceasta a României renăscută, podoaba sortită să rămână martoră şi simbol al frăţiei de arme şi alianţei noastre cu puternica Uniune Sovietică de sub strălucita conducere a Generalissimului Stalin.

Să trăiţi Majestate,

Să trăiască prietenia şi frăţia de arme Româno-Sovietică.

Ura.

Răspunsul d-lui general-colonel Susaicov

Răspunzând, d. general-colonel de tancuri I. Z. Susaicov a rostit următoarea cuvântare:

MAJESTATE,

Domnilor miniştri,

Generali şi ofiţeri ai armatelor sovietice şi române,

Dragi prieteni,

In numele Armatei Roşii vă mulţumesc din tot sufletul pentru prietenestile cuvinte ce le-aţi adresat soldaţilor şi ofiţerilor ei, cari au participat în luptele pentru eliberarea României de fascism.

Acest monument se inaugurează astăzi intr'o zi măreaţă pentru România — Ziua independenţei ei. Această coincidenţă este semnificativă.

România păstrează amintirea luptătorilor sovietici şi li răsplăteşte pentru sângele vărsat de Armata Roşie în lupta pentru independenţa României.

Noi, oamenii sovietici, împărtăşim în această zi bucuria poporului român, care a ştiut să cucerească şi să-şi păstreze independenţa şi suntem mândri de aceia că am depus şi noi partea noastră de participare în marea cauză în căpătarea independenţei României.

Noi suntem recunoscători poporului român şi guvernului său democratic pentru faptul că a hotărât să onoreze amintirea ostaşilor sovietici cari au căzut pentru eliberarea pământului românesc, ridicând acest monument măreţ.

Fie ca noulle generaţii de ro-

(Continuare în pag. 2-a)

DINEUL DELA CERCUL MILITAR

La ora 14 a avut loc la Cercul militar un dineu oferit de d. general de corp de armată C. Vasiliu-Răşcanu, ministrul de Război.

Au luat parte M. S. Regele, membrii Casei Regale, membrii guvernului în funte cu d. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri; d. mareşal Tolbuhin, reprezentanţii Comisiei Aliate de Control în frunte cu d. general-colonel I. Z. Susaikov, locţiitorul preşedintelui Comisiei Aliate de Control, reprezentanţii misiunilor diplomatice şi militare aliate, corpul diplomatic, ofiţeri, generali, comandanţi de mari unităţi, sovietici şi români, precum şi personalităţi din lumea politică şi socială.

TOASTUL D-LUI PRIM-MINISTRU DR. PETRU GROZA

Toastând, d. dr. Petru Groza a spus:

MAJESTATE,

Ţara Românească şi poporul român sărbătoresc astăzi cu mare bucurie aniversarea Independenţei noastre.

Sărbătorim şi redobândirea independenţei noastre.

Această aniversare a fost posibilă datorită faptului că la 23 August 1944, poporul român a păşit pe linia destinului său, alături de Naţiunile Unite, lucru realizat prin înţelepciunea şi hotărîrea Suveranului, care în acea clipă s'a găsit alături de popor.

Sărbătoarea noastră se împleteşte şi cu marea bucurie pe care ne-a prilejuit-o tuturor românilor din această ţară, consfinţirea la conferinţa dela Paris a realipirii Ardealului de Nord la Patria mamă. (Aplauze).

Deasemeni ea se împleteşte şi cu o altă bucurie, datorită unei realizări din cele mai importante pentru viitorul poporului şi ţării noastre: prietenia cu Uniunea Sovietică. (Aplauze).

Toate aceste realizări se datoresc faptului că Suveranul şi poporul s'au întâlnit la 23 August 1944 în acelaş gând. Nu putem de aceea decât să ne gândim cu recunoştinţă la Suveranul nostru, la Majestatea Sa Regele Mihai I. (Urale).

In acelaş timp, în această zi de sărbătoare, am avut şi bucuria să desvelim monumentul ridicat în amintirea eroilor Armatei Roşii, căzuţi pentru eliberarea ţării noastre, pentru realipirea Ardealului de Nord.

Cuprindem în sufletele noastre, în această zi de praznic, şi viteaza Armată Roşie, în frunte cu marele ei şef, Generalissimul Stalin. (Aplauze).

Ridic deci paharul în sănătatea Majestăţii Sale Regelui Mihai I şi în sănătatea Generalissimului Stalin. (Urale).

RĂSPUNSUL MAJESTĂŢII SALE REGELUI

Mulţumesc d-lui Preşedinte al Consiliului de Miniştri pentru caldele cuvinte pe care Mi le-a adresat.

Ridic paharul Meu pentru Armata Roşie şi pentru vitejii ei comandanţi, în frunte cu Generalissimul Stalin, armată al cărei reprezentant Mareşalul Tolbuhin, îl avem ca oaspete astăzi aici. (Aplauze).

Inchin şi pentru iubita Mea Armată, care cu credinţă şi devotament a ascultat de chemarea Mea la 23 August 1944. (Aplauze).

Urez tuturor sănătate. (Aplauze).

TOASTUL D-LUI MAREŞAL TOLBUHIN

MAJESTATE,

Vă rog să-mi permiteţi ca în numele Armatei Roşii să mulţumesc atât Majestăţii Voastre cât şi guvernului Majestăţii Voastre, în frunte cu d. dr. Petru Groza, pentru atenţia pe care mi-aţi acordat-o astăzi, prin desvelirea monumentului ridicat în amintirea eroilor Armatei Roşii, precum şi pentru caldele cuvinte pe care le-aţi pronunţat astăzi aici.

Să-mi permiteţi ca în numele Armatei Roşii să ridic paharul meu în sănătatea Armatei Române, în sănătatea Poporului Român şi a guvernului român, precum şi în sănătatea Majestăţii Voastre. (Aplauze).

PROCESUL ANTONEŞTILOR

DEPOZIŢIA D-LUI IULIU MANIU

JERTFE INUTILE

In cursul procesului de trădare, acuzatul Ion Antonescu a declarat: „Dela Stalingrad convingerea mea a fost că am pierdut războiul. Stalingradul a fost pentru războiul acesta ceia ce Verdunul a fost pentru războiul trecut".

Jertfele materiale şi de sânge, făcute de poporul român după Stalingrad, erau deci socotite — chiar de „Conducătorul" de atunci — ca inutile.

Atunci, de ce nu le-a oprit?

Pierderile materiale se pot repara. Condiţiunile grele de armistiţiu, caşi de pace — se pot suporta, la urma urmei, de-o generaţie sau de mai multe.

Dar sângele? Sângele nu se varsă decât pentru o cauză obştească socotită ca atare de comandanţi cu deplină sinceritate. Apucând chiar pe-o cale greşită, ei au justificarea — dacă nu scuza — acţiunii lor: că au lucrat cu bună credinţă, în folosul ţării şi al poporului... după capul lor.

Când însă chiar conducătorii pierd încrederea în victorie, când îşi dau seama că dezastrul e inevitabil — ei n'au nici o justificare pentru continuarea războiului.

Singura cale de salvare rămâne armistiţiul şi pacea, în orice condiţii — situaţia celui ce se retrage la timp din războiu fiind incomparabil mai bună decât situaţia celui ce se încăpăţânează pe poziţie până la urmă.

— Atunci de ce n'aţi eşit din războiu? a întrebat acuzatorul public.

— Nu puteam, — a fost răspunsul „Conducătorului" de pe vremuri.

Dela Stalingrad şi până la Bucureşti n'a existat oare nici un moment propice pentru eşirea din războiu? Nici Umanul, când trupele germane fugeau în derută?

Nu era oare moment potrivit nici atunci, când armata sovietică încă nu începuse ofensiva dela Iaşi şi când — după declaraţia unui martor de vază — Germanii aveau la noi foarte puţine trupe? Mai târziu numai, când nemţii începură să se teamă de retragerea României, sosiră pe teritoriul nostru trupe proaspete naziste, care încadrară unităţile româneşti.

Şi totuşi, chiar cu această încadrare, când a existat o hotărâre serioasă pentru armistiţiu — el a fost realizat.

Argumentul „marelui strateg" nu stă în picioare. Şi chiar dacă ar sta — depunerea armelor trebuia să se facă cu orice risc.

Nici o jertfă n'ar fi fost, în acest caz, inutilă.

Orice bun prădat în plus de Germani, orice picătură de sânge ar fi cântărit greu în favoarea noastră în clipa socotelilor.

Eşirea României din războiu imediat după Stalingrad sau după Uman, sau chiar la Iaşi, ar fi avut o importanţă mult mai mare pentru Aliaţi.

Acel care s'a opus a fost Ion Antonescu. Şi s'a opus nu cu o nebuneasca speranţă într'o victorie imposibilă, ci cu luciditatea celui ce vede prăpastia dinainte, dar se aruncă într'insa. Dacă s'ar fi aruncat singur tiranul, n'ar fi fost nici o pagubă. Dar el a antrenat după dânsul ţara întreagă.

Această vină nu i se poate ierta. Restul poate fi pus pe seama delirului paranoic. Deşteptarea însă a avut loc la Stalingrad. Atunci Ion Antonescu s'a trezit şi şi-a dat seamă de realitate.

Sângele care s'a vărsat după aceia — nu poate fi plătit cu nici o pedeapsă de pe lume.

M. SEVASTOS

Şedinţa de eri dimineaţă

Sâmbătă dimineaţa au continuat desbaterile în cea de a şasea zi a procesului Antoneştilor.

Şedinţa s'a deschis la ora 8,20.

Este introdus martorul, d. Iuliu Maniu, căruia i se stabileşte identitatea şi i se ia jurământul. Vârsta 74 de ani, domiciliat în Bădăcin, de profesiune agricultor.

PREŞEDINTELE: Propus în apărare.

AC. M. ANTONESCU: Domnule presedinte, vă rog să binevoiţi a întreba pe d. Maniu dacă îşi aminteşte că s'a întâlnit cu d. mareşal Antonescu la 5 Septembrie 1940, atunci când d. mareşal a fost însărcinat cu constituirea guvernului şi dacă a discutat eventualitatea unui guvern de unune naţională?

PREŞEDINTELE: Vă rugăm să ne răspundeţi dacă în preajma abdicării Regelui Carol aţi avut o discuţiune?

MARTORUL I. MANIU: Am avut.

PREŞEDINTELE: In ce a constat?

MART. I. MANIU: Ne-am hotărît ca niciunul dintre noi să nu primim nicio însărcinare dela Regele Carol. Această înţelegere am realizat-o şi cu d-nii Constantin Brătianu, Gh. Brătianu şi Stelian Ponescu.

AC. M. ANTONESCU: Dacă îşi aminteşte d. Maniu că cu ocazia aceasta s'a discutat ca la constituirea guvernului mareşal Antonescu opoziţia să nu îngreuneze sarcina guvernului. D. Maniu l-a văzut pe d. mareşal Antonescu şi după constituirea guvernului şi, cu acest prilej, deasemenea, a stabilit ca opoziţia să nu îngreuneze sarcina guvernului.

GUVERN DICTATORIAL

MART. I. MANIU: Vreau să precizez următoarele: ne-am înţeles că nici noi partidul naţional-ţărănesc, nici partidul liberal să nu primim vreo însărcinare dela Regele Carol. Eu am avut mandatul să mă pun în contact cu d. mareşal Antonescu şi să realizăm cu d-sa o înţelegere conform acestui mandat. D. mareşal Antonescu ieşise atunci din lagăr. Neam înţeles să ne întâlnim la Ploeşti unde ne-am şi întâlnit. Nu am vrut să primim nici eu, nici d-sa nici un fel de însărcinare dela Regele Carol. Am stat de vorbă cu d. mareşal Antonescu, am văzut care sunt planurile sale şi i-am arătat şi eu care sunt planurile mele. Am stabilit, prin urmare, că nu vom primi mandat din partea Regelui Carol şi că în cazul că Regele va abdica, vom participa cu toţii la guvern, ne precizând cine va fi preşedintele. D. mareşal Antonescu şi-a rezervat ministerul de interne şi de război ceeace eu am consimţit. Am stabilit că a 4-a zi după această întrevedere ne vom întâlni la Bucureşti şi amândoi ne vom prezenta Regelui Carol în audienţă şi îl vom pretinde abdicarea. D. mareşal mi-a comunicat că s'a prezentat la Regele Carol al II-lea şi că i-a oferit să facă guvernul, ceeace d-sa a refuzat, în baza acordului pe care îl aveam stabilit între noi. In aceeaşi seară l-am văzut pe d. mareşal în casa sa particulară şi mi-a reconfirmat înţelegerea noastră. In aceeaşi noapte însă, d. mareşal a fost din nou chemat în audienţă la Palat. Ceia ce s'a întâmplat la acea audienţă nu ştiu. In altă zi am aflat că d. mareşal a primit preşedinţia consiliului de miniştri, cu condiţia să fie conducător al statului şi cu unele prerogative regale să-i fie transmise d-sale. Dela această dată nu l-am mai văzut pe d. mareşal Antonescu până n'a format guvernul.

AC. M. ANTONESCU: Dacă îşi aminteşte d. Iuliu Maniu că l-a văzut pe d. mareşal Antonescu după constituirea guvernului şi cu acest prilej i-a arătat că nu va întâmpina, din partea opoziţiei, nici o greutate.

MART. IULIU MANIU: Intr'adevăr, după ce a format guvernul, l-am întâlnit pe d. mareşal Antonescu, dar dânsul nu mi-a făcut nici un fel de propunere de a intra partidul nostru în guvernul d-sale fiindcă ştia că o astfel de invitaţie ar fi fost inutilă şi că nu voi face parte dintr'un guvern dictatorial. D. mareşal mi-a oferit însă să intre câţiva oameni de ai noştri în guvern ca tehnicieni. Am admis ca 2—3 distinşi tehnicieni ai partidului naţional-ţărănesc să ia parte în guvernarea d-sale ca secretari generali în calitate de colaboratori administrativi, nu politici. Au fost numiţi astfel doi secretari generali: d. Gerotta imediat, iar după aceea d. Grigore Popescu, tehnician în materie industrială şi comercială, la ministerul aprovizionării.

AC. M. ANTONESCU: Dacă cu acel prilej d. Maniu a fixat ca principiu că secretarii generali pot să fie toţi tehnicienii pe care i-ar numi guvernul, oricare din partidul naţional ţărănesc, iar miniştrii să nu fie personalităţi de partid reprezentative, care prin prezenţa lor să facă aparentă participarea partidului la guvern, pentru aceasta trebuind aprobarea specială a d-lui Maniu ca preşedinte, pentru fiecare în parte.

MART. I. MANIU: Nu-i aşa. Nu am admis sub nicun fel, nici cu aprobarea, nici cu desaprobarea mea, să intre cineva în ministerul Antonescu.

AC. M. ANTONESCU: Dacă cu acel prilej d. Maniu a declarat d-lui mareşal Antonescu că s'a situat într'o poziţie de rezervă declarând că înţelege să rămână în această rezervă pentru alte împrejurări.

MART. I. MANIU: Nu numai atât, dar eu am fost împotrivă. Nu poate fi vorba de o rezervă a mea faţă de acest guvern împotriva căruia eram.

Ac. M. ANTONESCU: Ingăduiţi-mi să întreb pe d. Maniu pentrucă eu nu mai înţeleg...

PREŞEDINTELE: Dvs. formulaţi-vă întrebările în apărare dvs.

Ac. M. ANTONESCU: Tocmai vroiam să formulez o întrebare în legătură cu răspunsul d-lui Maniu. Pe de o parte d-sa spune că l-a vizitat pe d. mareşal Antonescu înainte şi că s'a înţeles cu d-sa...

(Continuare în pag. 2-a)

Telegrama Preşedintelui Sovietului Suprem al U. R. S. S. către M. S. Regele

Cu ocazia zilei de 10 Mai, M. S. Regele Mihai I a primit următoarea telegramă din partea d-lui Nicolae Mihailovici Svernik, Preşedintele Sovietului Suprem al Uniunii Republicelor Sovietice Socialiste:

MAJESTAŢII SALE MIHAI I REGELE ROMÂNIEI
Bucureşti

Cu ocazia sărbătoarei naţionale a zilei de 10 Mai primiţi MAJESTATE felicitările mele precum şi urările mele de fericire şi înflorire a Ţării MAJESTATII VOASTRE.

N. SVERNIK

Răspunsul M. S. Regelui

Excelenţei sale
Domnului NICOLAE MIHAILOVICI SVERNIK
Preşedintele Sovietului Suprem al Uniunii Republicelor Sovietice Socialiste
MOSCOVA

Mulţumesc călduros Excelenţei Voastre pentru felicitările şi bunele urări trimise cu ocazia sărbătoarei naţionale a zilei de 10 Mai.

La rândul Meu vă fac cele mai bune urări pentru sănătatea personală a Excelenţei Voastre şi prosperitatea şi fericirea popoarelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

MIHAI R.

TELEGRAMA GENERALISSIMULUI STALIN

Cu prilejul zilei de 10 Mai, d. dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri, a primit următoarea telegramă din partea Generalissimului Stalin, transmisă prin d. S. I. Kaftaradze, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U. R. S. S. în România:

„Vă felicit, Domnule Prim Ministru, de Sărbătoarea Naţională a Independenţei României.

I. STALIN"

In cursul după amiezei până seara târziu, în faţa Palatului Regal populaţia Capitalei a manifestat pentru M. S. Regele. Suveranul şi Regina Mamă au ieşit, de mai multe ori, în balcon pentru a mulţumi ovaţiunilor entuziaste ale mulţimii.